

Riegelhaupt Fülöp

A kép édesapámat, Riegelhaupt Fülöpöt ábrázolja 1913-ban, Kassán. Stúdióban készült Bram Béla fényképésznél. Valószínűleg katonai szolgálatra volt ott, úgy tudom, nem volt semmilyen rangja, mert nem volt különösebb végzettsége sem. A fényképet a nagybácsijának küldi, aki Hátszegen [Hunyad vm.] lakott. Én közelebbről nem ismertem, tudom, hogy tulajdonképpen a felesége volt édesapámnak a nagynénje, jártam is náluk, nagyon szép házuk volt, ő szintén fakereskedő volt. A képeslap hátuljára ez van írva: ?Ugyebár jól nézek ki, de remélem, hogy nemsokára rendes, teljes szabadságomat visszakapom. Szívélyes üdvözléssel csókol: Fülöp. Kassa - 1913. június 3.?A képet, azt hiszem, a nagybácsimtól, édesapámnak a testvérétől, Sándortól kaptam, aki Romániában

vészelt át a holokauszttal. Édesapám 1887-ben Ólubló mellett, Gnézdán született. Sándor nagybácsim mesélte, hogy tanító járt hozzájuk, nem tudom, egy vagy több, de így tanultak meg írni, közben jártak a falusi elemibe is, nem tudom precízen, hogy hogy végezték ők az iskolát. Mindenesetre mind a kettő nagyon művelt volt, dacára annak, hogy nem volt nem tudom, milyen iskolájuk. Nem tudom, milyen nyelven tanultak akkor, biztos németül vagy magyarul, de tény az, hogy gyönyörűen írtak. Bár úgy tudnának írni most a gyerekek, ahogyan az édesapám (van tőle levelem) és ahogyan a nagybácsim tudott. Nagy műveltsége volt a nagybácsimnak, nagy könyvtára volt később, amikor a Zsil völgyén letelepedett és családot alapított. Édesnagymamának [Az apai nagymamáról van szó, aki korán meghalt, és volt 'mostoha'nagymama is. -- A szerk.] a testvérei, a Goldmanok építettek egy fűrészgyárat Lónyán, románul Lonea, ez egy szénbányatelep Hunyad megyében. Petrozsény mellett van egy pár kilométerre, utána jön Petrilla [A Petrozsény és Petrilla közötti távolság 5 km]. Ezek mind a Zsil-völgyi bányatelepek. Ott volt ez a fűrésztelep, és így került a nagybácsim, Sándor tizenöt éves korában oda, kitanulni a fás mesterséget. Precízen nem tudom a lefolyását az életüknek, de tény, hogy akkor kerültek a Zsil-völgybe [az édesapával együtt], mikor már felnőttek voltak, abban az időben még magyar világ volt [Hunyad vármegye Magyarországhoz tartozott a trianoni békeszerződés előtt, utána pedig Romániához. -- A szerk.], és így maradtak itt Romániában. Édesapám vezette a fűrészgyárat, és a nagybácsim meg az üzleti részét: utazott, fakeskedő volt. A fások mindig üzleteket kellett kössenek, de rövid ideig tartott ez az egész ügy, mivelhogy édesapám megbetegedett, és lassacskán aztán megszűnt ez az egész telep.